

ਸੋਢਨ ਬਨਾਮ ਫਕੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

ਜੇਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੜਕ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਥਾਨੇਸਰ ਕਸਬੇ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਂਦੇ ਹਰਿਆਣਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 2 ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਣ-ਬਣਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਅਣ-ਉਸਾਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੜਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ, ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। .

(8) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਪੀ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 203 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਅਣ-ਬਣਾਏ ਖੇਤਰ ਲਈ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, - ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 2 ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਥਿਤ ਹੈ; ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ; ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ।

(9) ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਸੋਢਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਫਕੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 68

30 ਜੁਲਾਈ 1986

ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ 1)— ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ 138 (1987)2
 — ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ— ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ
 ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ, ਗਵਾਹ
 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ
 ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਵਿਪਰੀਤ ਧਿਰ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਤੋਂ
 ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ-ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ
 ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -ਮੌਜੂਦ—
 ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ
 ਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
 ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ
 ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ
 ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕੇ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਇਸ
 ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ
 ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗੈਰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -
 ਮੌਜੂਦ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ
 ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨)।

115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ., ਸ੍ਰੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-
 ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਖਰੜ, ਮਿਤੀ 2 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਹਰ
 ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.
 ਡੀਡਬਲਯੂ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਿਜ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੌਤਿਆ ਦੇਵ ਬਾਂਸਲ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜ.

(1) ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ
 ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ
 ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ
 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ? ਇੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ
 ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ।

(2) ਇੱਕ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲਈ ਵਕੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿਊਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਦੇਵ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਮ ਪੇਜਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਖਣਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(4) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ-ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ: ਅੱਗੇ ਤੋਂ! ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਸਿਸਿਸਸਾਪ੍ਰੈਇਰ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(5) ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 200 ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਕੰਗ, ਜੇ.
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, -ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, -
ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 535 ਆਫ 1982

5 ਅਗਸਤ 1986

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227— ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ
ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII)— ਧਾਰਾ 3(8) ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ